

Uchwała Rady Naukowej Instytutu Historycznego UW

z dnia 30 stycznia 2019 r.

Za sprawą nowej ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce od 1 października br. zmieni się radykalnie organizacja Uniwersytetu Warszawskiego, a wraz z nią miejsce środowiska Instytutu Historycznego w Uczelni.

Rada Instytutu Historycznego UW uważa, że reforma struktury UW nie powinna naruszać generalnej zasady samorządności życia akademickiego. Samorządność jest ważna jako mechanizm budujący zbiorową odpowiedzialność za funkcjonowanie środowisk naukowych, a także zapobiegający negatywnym zjawiskom w życiu uniwersyteckim.

Za ważne dla optymalnego funkcjonowania naszego środowiska naukowego po reformie UW uważamy:

1. Istnienie instytutu jako struktury organizującej życie naukowe i zapewniającej jego obsługę. Dyrektor instytutu i jego zastępcy powinni być wybierani przez Radę Naukową.
2. Istnienie Rady Naukowej instytutu (złożonej ze wszystkich pracowników samodzielnych oraz delegatów innych grup pracowników). To głównie poprzez udział w posiedzeniach tej rady nauczyciele akademicy mają możliwość dyskusji o dydaktyce i życiu naukowym. Brak takiej rady (w sytuacji, gdy do rady dyscypliny wejdą tylko niektórzy nauczyciele akademicy) pozbawi dużą część pracowników możliwości rozmowy o sprawach instytutu i uniwersytetu.
3. Uznajemy za konieczne istnienie kierowników poszczególnych kierunków studiów (lub kilku kierunków z tej samej dziedziny). Bezpośrednie zarządzanie wieloma kierunkami studiów z różnych dziedzin przez jedną osobę („dziekana studenckiego”) nie gwarantuje podejmowania właściwych decyzji dotyczących obsady zajęć i ich oceny.
4. O ile zasady konkursów zatrudnieniowych i skład komisji konkursowych będą ustalane przed radę dyscypliny, to ustalanie potrzeb kadrowych instytutu powinno należeć do dyrekcji instytutu i Rady Naukowej.
5. Podział pieniędzy na badania między zespoły badawcze powinien być dokonywany przez dyrektora w porozumieniu z Radą Naukową. Rada ta powinna opiniować sprawozdania finansowe dyrekcji instytutu.
6. Biblioteka powinna podlegać władzom instytutu – w zakresie nadzoru nad bieżącym funkcjonowaniem, w tym zwłaszcza nad gromadzeniem i udostępnianiem księgozbioru oraz nad zatrudnianiem bibliotekarzy.
7. Konieczny jest mechanizm umożliwiający dyrektorowi instytutu wpływ na wysokość wynagrodzeń pracowników biblioteki, administracji i obsługi instytutu. Brak takiego mechanizmu dramatycznie utrudnia sprawne zarządzanie instytutem.
8. Niesłuchanie ważne jest, by programy studiów i dokumenty uzupełniające programy (np. zasady egzaminu) były uchwalane przez Radę Naukową. W perspektywie

reformy dydaktyki na UW to właśnie uchwalanie programów może zapewnić więź między badaniami i dydaktyką uniwersytecką. Przeniesienie kształtowania programów do innych, pozainstytutowych struktur musi z czasem spowodować osłabienie poczucia wspólnej, środowiskowej odpowiedzialności za studia. Warto też zwrócić uwagę, że środowisko instytutu posiada doświadczenie z różnymi programami studiów z ostatnich kilkudziesięciu lat, z funkcjonowaniem różnego typu zajęć itp. Takie zbiorowe doświadczenie może zostać utracone, gdy kształtowanie programów zostanie przeniesione do innych struktur; może to skutkować lekkomyślnym tworzeniem programów.

9. Zakładając, że Rada Naukowa będzie dyskutowała nad programami studiów, uważamy za konieczne włączenie studentów i doktorantów do jej składu. Powinien też istnieć samorząd studentów historii.

Uchwała została przyjęta 37 głosami, przy 3 głosach wstrzymujących.